

bliver meget mærkbart i Retning af Prisstigning; og det er rigtigt, hvad det ærede Medlem anfører, at der ligger netop Meningsforskellen mellem det ærede Medlem og mig og jeg, tør tilføje, mellem det ærede Medlems og mit politiske Parti.

Det ærede Medlem sagde, at Forskellen os imellem var, at han mener, at hele Samfundet skal bære Udgiften ved denne Lovgivning og ikke en enkelt Klasse af vort Folk, de nuværende Besiddere af Danmarks Jord. Det er ikke rigtigt, dersom man tror, at de nuværende Besiddere af Danmarks Jord alene kommer til at bære Udgiften ved denne Lovgivning, hvis Forslagene vedtages, som de her foreligger. Derimod vilde Følgen, hvis det ærede Medlems Anskuelse vandt Tilslutning her i den høje Rigsdag, blive den, at alle andre Stænder i vort Folk gennem Statskassens Tilskud til Opkøb af Jord vilde blive tvunget til at være med til at skaffe en enkelt Klasse i vort Folk visse Fordele. Det er Forskellen. Det vil gaa med Jorden, akkurat ligesom det i de sidste Maaneder er gaaet med Kvæget. Staten har ofret 33 Mill. Kr. paa at købe Kvæg til Anvendelse for Befolkningen med det Resultat, at Landmændene har faaet ganske urimelige Priser. Hvis Staten i Løbet af 5 Aar vilde anvende 250 Mill. Kr. til at købe Jord for i det frie Marked, saa vilde vi faa Jordpriser, som langt fra vilde blive nogen økonomisk Byrde for de nuværende Ejere, men derimod en umaadelig Fordel, da man saa vilde tvinge en Række Købere frem, hvis Købeevne var langt større end under normale Forhold. Det, vi fra vor Side ønsker, er, at man ikke skal reformere paa denne Maade, men at man skal skaffe Jord til Veje efter Regler, hvorved Prisopskruning undgaas, da Priserne saa sandt er høje nok i Forvejen. Det, man tilstræber, er netop at anvende Statens Tilskud og Hjælp paa Omraader, hvor de sociale Virkninger ikke bliver saaledes som af mig nævnt, idet man giver et stort Startningslaan, der begrænses til Startningsomkostningerne og ikke indvirker prisforøgende paa Jorden, og idet man ved Ekspropriation skaffer Jord til Veje efter de i Loven hjemlede Regler ligeledes uden at fremtvinge nogen Prisstigning. Denne Jord gives til Anvendelse under en Brugsform,

som ikke gør det muligt, at der kan spekuleres med disse Arealer.

Det er den Forskel, der er mellem det ærede Medlem fra Ribes Anskuelse og min. Det er en Forskel i Anskuelser angaaende hele vor sociale Lovgivning paa Jordspørgsmaalets Omraade. Den Anskuelse, der kom saa stærkt frem i det ærede Medlems Udtalelser, er den, der har været gængs i mange Aar, at man endelig ikke maa gøre noget for at modvirke en Prisstigning ved de store Reformere, der her foreslaas; man skal blive ved at handle i det frie Marked. Men Resultatet bliver virkeligt, at de, der besidder Varen i Øjeblikket, er stærkere interesserede end alle andre i at faa mange købedygtige Købere frem.

Det ærede Medlem sagde, at under Lavkonjunkturerne havde man set en Flugt bort fra Jorden, og han kunde ikke forstaa, at nogen kunde ønske noget saadant. Dette er rigtigt. Jeg vil nødig ønske, at Konjunkturerne for Produktpriserne skulde blive saa fortvivlede, at de netop drev Landbrugere bort fra Jorden i stort Tal, fordi de ikke længere kunde klare deres Bedrifter. Men den Flugt fra Jorden, der er sket under tidligere Tider, hænger i mange Tilfælde sammen med, at man ikke har haft en Brugsform, der har haft Mulighed for at eksistere under lave Konjunkturforhold. Naar de lavere Konjunkturer betinger lavere Jordpriser, da er det en Haandsrækning for disse Indehavere af Jorden, at deres Afgifter staa i Forhold dertil: Det, der drev mange bort fra Hjemmene paa Landet under de lavere Konjunkturer, var de store Prioriteter, de havde paadraget sig ved at købe under Halvfjerdsernes høje Konjunkturer, idet de havde forpligtet sig til Ydelser, som de nu under de lavere Konjunkturer slet ikke kunde præstere.

Det ærede Medlem har vist sig imødekommende ved at anføre, at hans Parti kunde gaa med til at prøve de periodiske Vurderinger i 2 Perioder; saa kunde vi se, hvordan det gik, og altid senere tage Stilling til Spørgsmaalet, og de, der troede paa den periodiske Vurderings Nytte, maatte kunne gaa med dertil. Jeg har meget store Betæneligheder ved at gaa med til en saadan Ordning, selv om jeg indrømmer, at dette er en Gliden hen imod det Standpunkt, som